

Xavier Coma, descatalanitzat

Enciclopedia.cat esmenta quatre llibres de Xavier Coma, tots escrits en castellà. Coma també és autor dels llibres *Diccionari de la novel·la negra nord-americana* (Ed. 62, 1985); *Diccionari del cinema negre* (Ed. 62, 1990) i *Temes i autors de la novel·la negra: de la "Série Noire" a la "Cua de Palla"* (Ed. 62, 1994). A més, l'article d'*Enciclopedia.cat* amaga que va dirigir la col·lecció "Seleccions de la Cua de Palla".

Espinàs, autor d'un Pedrolo

Lluís Hernández i Solani (*Descobrint Mercè Rodoreda*, la Galera), catedràtic de llengua i literatura catalanes a l'IES Joan Coromines de Pineda de Mar, diu que l'any 1961 Josep M. Espinàs va obtenir el premi Sant Jordi amb la novel·la *Balanç fins a la matinada*. Aquesta novel·la és una de les més conegudes de Manuel de Pedrolo. Va merèixer el premi Sant Jordi l'any 1962 i es va publicar el 1963. La novel·la d'Espinàs que va obtenir el Sant Jordi del 61 és *L'últim replà*. El llibre *Descobrir Mercè Rodoreda*, que inaugura la col·lecció "La clau mestra", exhibeix a la pàgina de crèdits els noms d'un director de col·lecció, Joan Estruch Tobella; d'una responsable de l'edició, Cristina Sans; d'un coordinador editorial, David Montserrat; i d'una directora editorial, Lara Tor.

Estol de poca volada

DIEC1 i 2 diuen que l'estornell vola en estols, sense adonar-se que l'article *estol* no admet aquesta possibilitat i que, per tant, calia incloure-la-hi, com han fet alguns altres diccionaris. *Estol*, segons Fabra i els dos DIEC, només pot ser un grup de persones –una colla– o un grup de naus del mateix bàndol. L'Alcover-Moll sap que també és un "conjunt; quantitat de persones, animals o coses aplegades, generalment en moviment o acció". I el *Primer Diccionari*, que tria, com a únic exemple, "un estol d'ocells", sap que, a més de "colla", és "grup".

"Labutxaca" incorpora la poesia completa de Vinyoli i Martí i Pol, i aplega els contes de Calders

L'any 2001, Edicions 62 publicava a l'adormida col·lecció "Clàssics Catalans" l'*Obra poètica completa* de Joan Vinyoli (Barcelona, 1914-1984), volum de més de 700 pàgines que es ven a gairebé 40 euros. Molt poca gent se'ls ha gastats, tot i que l'autor és força estimat, com ho demostren les diverses reedicions dels seus llibres, publicats a més d'una editorial –Crítica, Ed. 62, Proa i Empúries, fonamentalment–, tant en vida de l'autor com després de la seva mort. Cal dir que molt poca gent se'ls ha gastats per adquirir els restants títols de la col·lecció, on trobem, entre més, volums de J. V. Foix, Joan Fuster i Maria Àngels Anglada.

Amb la intenció que el lector de Vinyoli pugui disposar de tota la seva poesia a un preu més assequible, Edicions 62 ha decidit d'editar-la en butxaca. Així, aquell volum gruixut i car titulat *Obra poètica completa*, passarà a dir-se, reduït a 474 pàgines i amb cobertes toves, *Poesia completa*, i entrarà a formar part de la col·lecció "Labutxaca".

El volum, que arribarà a les llibreries els propers dies, tindrà un element nou. En comptes del pròleg de Miquel Martí i Pol, n'hi haurà un d'Enric Casasses, del tot apassionat. Casasses és de l'opinió, proclama al pròleg, que el gran segle de la poesia catalana que engega Verdaguer i passa fonamentalment per Maragall, Alcover, Guerau, Carner, Salvà, Papasseit i Riba, culmina en Vinyoli, "això –adverteix– que els cims que l'envolten o l'acompanyen són alts: Foix, Pere Quart, Espriu, Ferrater, Brossa, Estellés i Bonet..."

Pel seu valor moral, la poesia de Vinyoli és la que "humanament se m'ha ficat més endins del moll de l'os de les qüestions que cremem, que són les de com viure, què viure i qui viu", escriu Casasses.

Aplegada tota, el prologoïsta considera que en el fons es converteix en una novel·la, "amb l'avantatge –diu– que, si es vol, cada episodi es pot llegir independentment dels altres, i que encara que es comenci pel final o per on sigui no es perd ni una engruna de l'emoció".

"Labutxaca" fa una aposta arriscada, en l'edició econòmica en butxaca, en obrir-se, amb Vinyoli i dos autors catalans més, a l'edició de volums extensos d'obres completes. Els altres dos autors són escriptors més populars que Vinyoli, Miquel Martí i Pol (Roda de Ter, 1929 - Vic, 2003) i Pere Calders (Barcelona, 1912-1994).

Del primer, "Labutxaca" publicarà la seva *Poesia completa*, volum que superarà les 800 pàgines. L'atractiu de l'edició serà de poder disposar, en un sol volum, d'una obra que fins ara s'havia repartit en quatre, entre el 1989 i el 2004. I del segon, publica *Tots els contes*, llibre que és més extens i tot, 992 pàgines. Encara no s'havien aplegat tots els relats de Calders en un sol volum, amb posterioritat a la mort de l'autor, relats que el contista va repartir en onze títols, d'*El primer arlequí* (1936), fins a *L'honor a la deriva* (1992).

Joan Vinyoli arribarà a un públic més ampli, gràcies a "Labutxaca", col·lecció del Grup 62.

Lluís Bonada